

Praksissjokk

Svar på leserinnlegg fra Audun Gikling, Under Dusken nr. 14. Overgangen fra studentliv til yrkesliv kan være stor for mange unge mennesker, uansett hvilken utdanning man har. Man har fått sertifikat og tillatelse til å prøve seg på egen hånd. Men enkelte får større praksissjokk enn andre. Hva kan det komme av?

Min opplevelse er at det er mye større arbeidspress, forventninger og krav i læreryrket enn det er i lærerutdanningen. Jeg merker krav fra elever, foreldre, kolleger og rektor, men ikke minst fra meg selv. På lærerhøyskolen merket jeg svært lite krav. Kravet bestod i å levere inn noen oppgaver i løpet av året og gå på eksamen. Jeg stresset minimalt, også i praksis. Det mest stressende i praksis var at man måtte komme seg på skolen hver dag, og være der hele dagen, i motsetning til ellers i studiet hvor vi hadde fri en dag i uka (joda, jeg vet det var studiedag, og det er

flott at du og dine, Audun, satt åtte timer denne dagen i uka og studerte på egen hånd). I min siste praksis på lærerhøyskolen underviste jeg cirka tre til fire skoletimer i uka. I de timene hadde jeg fire andre studenter i klasserommet som jeg kunne spille på i undervisningsopplegget. Det er ikke til å bli stresset av. Dessuten følte jeg ikke det tunge ansvaret man har som kontaktlærer i praksis. Kaller du dette realistisk? Men likevel er det det jeg lærte i praksisen jeg har hatt mest bruk for som lærer.

Joda, Audun, vi hadde mange gode lærere, og jeg lærte en del, men jeg jobbet og slet ikke for å oppnå gode resultater, og jeg sier ikke dette for å være kvalm. Jeg vet bare at jeg måtte jobbe mer og hardere både på videregående og på Gløshaugen for å oppnå de samme resultatene. Og i læreryrket må jeg jobbe vanvittig mye hardere for å få gjort jobben min.

Jeg kritiserer ikke lærerne. De

er helter! For eksempel vet jeg ikke om større arbeidsjern med så stort hjerte som Ingrid Rygg Haanæs. Og siste året med pedagogikk var slettet ikke det verste. Jeg sitter jo i glasshus når jeg kommenterer lærere, og det er farlig å kritisere vurdering, for jeg skjønner jo hvor vanskelig det er å gi vurdering, tross min meget lille erfaring på området sammenlignet med «guruene» på Rotvoll. Det vil nok dessverre variere fra sensor til sensor hvilken karakter man får. Kanskje du føler du fortjener karakterene dine, men det gjør ikke jeg. Jeg var til tider flau over karakteren når jeg visste om min egen innsats og kunnskap.

Ansvar for egen læring er fint, og det er flott at du har så høy moral at du ikke lar deg demotivere av lave krav og forventninger. Du har nok mye igjen for at du har jobbet og slitt hvert eneste semester med de obligatoriske oppgavene, og du gjorde sikkert de som ikke var obligatoriske også.

Men hva er vitsen i eksamener og karakterer hvis det ikke sier noe om at vedkommende har tatt ansvar for sin læring?

På lærerhøyskolen hadde jeg en opplevelse og et inntrykk av at det var en generell misnøye blant studentene om store deler av opplegget på skolen. Men jeg har tydeligvis misoppfattet holdningene og signalene. Eller er du en som applauderer keiserens nye klær? Jeg liker ikke å skjule meg bak livsløpene.

Til slutt, Audun: Tatt i betraktning at jeg i første omgang ble intervjuet av en journalist, vet jeg ikke hvem som setter usaklige ting mest på spissen av oss to. Du førte pennen din selv og kalte meg fjortis...

*Sølvi Myklebust,
fersk lærer med praksissjokk*

Feil om velferdstilbudet i Under Dusken

I forrige nummer av Under Dusken var det en sammenligning av velferdstilbudet i Oslo, Bergen og Trondheim. Dusken påstår at Trondheim er dyrest. Her kommer fakta:

■ Semesteravgifta er lavere enn i Oslo, og 5 kroner høyere enn i Bergen.

■ Treningskort i Trondheim koster under halvparten av kortene i Oslo og Bergen.

■ Barnehager koster ifølge Dusken 1500 kroner i Trondheim - nesten tre ganger så mye som i Oslo og Bergen. Men Dusken forteller ikke at Trondheim tilbyr barnehageplasser med foreldremedvirkning for 480 kroner, altså rimeligst. Dusken forteller heller ikke at maksimalprisen for barnehageplasser er den samme i Oslo og Trondheim, nemlig 2750 kroner.

■ Psykososiale tjenester koster 250 kroner i Trondheim, mens de er gratis i Oslo og Bergen. Men

Dusken unnlater å fortelle at prisen i Trondheim også gjelder om du blir henvist til privat psykolog. I de andre byene er tjenesten gratis, men bare hos samskipnadens egne helsetjenester hvor det kan være vanskelig å få time.

■ For legetjenester må studentene i Trondheim betale vanlig pris, mens det ifølge Dusken koster maks 250 kroner i Bergen og er gratis i Oslo. Men studentavisa forteller ikke at gratistilbudet ikke gjelder for alle oslostudentene – men derimot bare for de som får plass hos samskipnadens egne leger. Dusken forteller heller ingenting om den millionen som hvert år blir brukt på refusjon av lege- og tannlegeutgifter til studenter i Trondheim.

■ Avisen unnlater også å nevne at samskipnaden i Trondheim støtter studentlag og studentorganisasjoner, deriblant ISFiT, Mediastud AS (inkludert Under Dusken) og UKA. Hvert år bruker samskipnaden

om lag åtte millioner kroner på å støtte studentene på denne måten. Disse opplysningene er ikke med i beregningene til Dusken.

Det er forskjell på hvordan semesteravgifta er fordelt i Trondheim, Oslo og Bergen. De ulike prioriteringene viser også en del av forskjellene mellom de tre studiebyene. Frivillighetskulturen og det yrende studentlivet er mye av grunnen til at Trondheim blir rangert som den beste studiebyen. SiT har mye av æren for dette. Samskipnadene i de tre studiebyene har valgt ulike modeller for prising og tilbud av velferdstjenester til sine studenter. Når tilbudene skal vurderes er det ikke nok bare å sammenligne priser – en må vurdere innholdet i det samlede velferdstilbudet.

*Kristin Holmgren, Åge Halvorsen, Ingvill Kvernmo, Ola Edvin Vie
Studentene i konsernstyret, SiT*

Regjeringa fjernar løyvingane til faglitteratur på nynorsk

Det er i framlegget til statsbudsjett foreslege å avvika tilskotsordninga for utgjeving av lærebøker på norsk. Eit slikt kutt er dramatisk for pensumlitteratur på nynorsk. Løyvinga er i hovudsak sett av til produksjonsstønad til forlag, og skal gå til lærebøker som dekkjer eit mangelområde innan høgare utdanning, lågopplagsbøker og basisutgåver på nynorsk og samisk. Midlane til utgjeving av samiske bøker vert heldigvis ført vidare, men ikkje midlane til utgjeving av nynorskbøker. Med slike kutt vil berre utgjevingar i store fag kunne forsvarast økonomisk.

Pensumlitteratur på nynorsk er sers viktig for å utvikla god nynorskterminologi i akademia, og ei fjerning av denne løyvinga vil verta dramatisk for tilgangen til lærebøker på nynorsk i høgare utdanning.

*Arild Torvund Olsen,
Studentmållaget i Nidaros*